

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: L. Holevițaia
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu

Dosarul nr. 3ra-695/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Licalva” prin intermediul reprezentantului, avocatului Bobeica Calin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Licalva” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de avocatul Bobeica Calin în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Licalva” și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 iulie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 17 iulie 2015 avocatul stagiar Bobeica Calin în interesele SRL „Licalva” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind anularea actului nr.1-708440 din 18.03.2015, a deciziei nr.590/3/12, a deciziei nr.119 din 14.05.2015 și a deciziei nr.130 din 08.07.2015.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a invocat că la data de 18 martie 2015, inspectorii Direcției de Control fiscal nr.3 a IFS mun. Chișinău, Railean Andrei și Blaj a Valentin, au efectuat controlul la fața locului prin metoda verificării operative la compania SRL „Licalva”, specificând că în rezultatul verificării efectuate a fost perfectat actul nr.1-708440 din 18.03.2015.

Susține, că în baza nr.1-708440 din 18.03.2015 inspectorii Direcției de Control fiscal nr.3 a IFS mun. Chișinău au pretins admiterea de SRL „Licalva” a încălcării prevăzute de art.9 alin. (2) Titlul I CF și prevederilor Regulamentului privind mașinile de casă de control pentru efectuarea decontărilor în numerar.

Precizează că la data de 01 aprilie 2015 prin dezacord, reclamantul a relatat neclaritățile care au apărut în cadrul examinării cauzei de încălcare fiscală, iar la data de 09 aprilie 2015 Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a emis

decizia nr.590/3/12, prin care a aplicat amendă în mărime de 7000 lei pentru efectuarea încasărilor bănești în numerar în lipsa mașinii de casa și de control.

La data de 14 mai 2015 de către pârât a fost emisă decizia nr.119 pe marginea contestației împotriva deciziei nr.590/3/12 din 09.04.2015, emisă de IFS pe mun. Chișinău, prin care contestația depusa de contribuabil a fost considerată neîntemeiată.

Susține că, la data de 08.07.2015 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a emis decizia nr. 130 pe marginea contestației depusă de SRL „Licalva” împotriva deciziilor IFS pe mun. Chișinău nr.590/3/12 din 09.04.2015 și nr. 119 din 14.05.2015, prin care aceasta a fost considerată neîntemeiată.

La fel, menționează că nu este de acord cu actul, cu decizia nr.590/3/12, decizia nr.119 din 14 mai 2015 și decizia nr.130 din 08.07.2015, iar concluziile inspectorilor fiscali sunt lipsite de temei juridic și vin în contradicție cu circumstanțele de fapt și actele juridice care le-au fost prezentate la efectuarea controlului respectiv.

Specifică că reclamantul nu prestează nemijlocit servicii de frizerie, dar acordă spațiu în baza contractului de locațiune persoanelor - deținători de patente pentru serviciul de frizer.

Indică că, plata pentru locațiune se transferă de către deținătorii de patente pe contul bancar al companiei SRL „Licalva”, iar pentru perioada de dare în locațiune a spațiului reclamantul a achitat impozite în mărime de 3% trimestrial.

Precizează că SRL „Licalva” nu prestează servicii care implică decontări în numerar și respectiv nu are necesitatea și nici obligația legală de a dispune de aparat de casă și control, iar aparatul de casă și control de care anterior dispunea reclamant a fost lichidat în baza actului din data de 02.01.2014.

Mai indică că toate actele necesare au fost prezentate cât în timpul controlului, atât și la examinarea de către pârât a dezacordului și contestației,

Susține că, contribuabilului îi este incriminată încălcarea fiscală pentru lipsa aparatului de casă, care a fost predat benevol, fiind radiat din evidență conform cartelei de înregistrare a mașinii de casă și control la data de 02.01.2014, iar în decizia nr.119 din 14 mai 2015 concluzia Inspectoratului Fiscal a constatat doar din expresia „argumentele contribuabilului nu pot servi drept temei pentru absolvirea de răspundere pentru încălcarea legislației fiscale, în conformitate cu prevederile art.234 alin(1) din Codul Fiscal” specificând că în actul nr.1-708440 din 18.03.2015, este stipulată încălcarea fiscală prevăzută de art.8 alin.2 lit. c) din Titlul I al Codului Fiscal.

Susține că genul de activitate nominalizat supra, conform listei genurilor de activitate, permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 iulie 2016 a fost respinsă acțiunea înaintată de SRL „Licalva” ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție (f.d.60, f.d.64-66).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de avocatul Bobeica Calin în interesele SRL „Licalva” și a fost

menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 iulie 2016 (f.d.89, f.d.90-96).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 mai 2017 Societatea cu Răspundere Limitată „Licalva” prin intermediul reprezentantului, avocatului Bobeica Calin (mandat nr.014030) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 14 iulie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atât decizia instanței de apel cât și hotărârea instanței de fond sunt ilegale și nefondate.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 23.01.2017 (f.d. 97), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul SRL „Licalva” se consideră declarat în termen.

La 19 iunie 2017 intimatul Serviciul Fiscal de Stat (Inspectoratul Fiscal Principal de Stat) a prezentat referință pe marginea recursului depus, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Licalva” prin intermediul reprezentantului, avocatului Bobeica Calin nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Licalva” prin intermediul reprezentantului, avocatului Bobeica Calin ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Licalva” prin intermediul reprezentantului, avocatului Bobeica Calin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Ion Druță